

Kinder Torah

Parashas Vayakhel

בס"ד

What Are We Living For?

“Good Shabbos, Avi!”

“Good Shabbos, Chaim. Do you want to come with me?”

“Where are you going, Avi?”

“To the Beis HaKinesses to hear the Rav’s Shabbos *drasha*.”

“I am always interested in a Devar Torah, Avi.”

Avi and Chaim make their way to the Beis HaKinesses. They find seats just as the Rav enters. The Rav waits for everyone to settle in, and then he begins speaking.

“This week’s parasha begins with the words, ‘Moshe assembled the entire congregation of the Bnei Yisrael and said to them, “These are the things that Hashem commanded (you) to do.”’ The Sefer Eved HaMelech is a wonderful book written by Rav Shmuel Hominer; a Jew from the Old Yishuv of Yerushalayim. He details all of the mitzvos that are learned from each verse in the Torah. Which mitzvos does he find in the verse that I just quoted? Let me share his words with you.

“We are commanded to gather the congregations together each Shabbos to *darshen* and to learn Hilchos Shabbos, Hilchos Yom Tov, all of the laws of the Torah, the ways to break our bad *middos* (character traits), and how to properly fulfill the mitzvos.’ My dear fellow congregants, this is the purpose of my *drasha* today, and every Shabbos – to fulfill this mitzvah from the Torah. We are gathered together to learn Torah.

“Rav Hominer cites the Medrash Avkir as the source of this mitzvah. The Medrash states that no other parasha in the Torah begins with the word ‘vayakhel’ – ‘and he gathered.’ Only here did Hashem tell Moshe Rabbeinu to gather the people together to teach them *halachos* and *mussar*. When was this gathering supposed to take place? On Shabbos. Therefore, throughout the generations we must emulate Moshe Rabbeinu, and gather together each and every Shabbos to learn Torah.

“You may ask, ‘What are the details of this mitzvah?’ Rav Hominer quotes the Shelah who says that the *drasha* should be divided into three parts. Firstly, we should speak about the events and laws of the weekly parasha. We should choose from the *meforshim* and even add our own words to understand the Torah. Secondly, we should learn practical *halachos*. The *dinim* of tefillin, tzitzis, mezuzah, and Shabbos are laws that every Jew needs to

know. Therefore we should learn and review them and other similar *halachos*. Thirdly, we should learn *mussar* (character improvement). The classic *mussar sefarim* teach us how to correct our faults. This is how we come close to Hashem.

“My dear friends, we have spoken about the parasha, and we have learned the details of how to fulfill the mitzvah of delivering a Shabbos *Drasha*. Now let us finish with a short, but powerful *mussar* message. Rav Hominer quotes the Vilna Gaon, who summarizes man’s purpose in this world in a few sentences. ‘All *Avodas Hashem* (Service to Hashem) is dependent upon perfecting one’s *middos*. They are like an external garb for the mitzvos. The foundations of the Torah and all of the sins are rooted in the *middos*. A person’s main goal in life is to constantly work on breaking his bad *middos*. If not this, what is he living for?’ Good Shabbos everyone.”

The people of the congregation thank the Rav, and begin to get up to leave.

“Avi, that was wonderful. I would like to go over to the Rav to speak to him.”

“It looks like he is free now, Chaim.”

Chaim and Avi approach the Rav. Chaim begins to speak.

“I just wanted to thank the Rav for the *drasha*, and tell him how much I enjoyed it.”

“*Baruch ti’hyeh* (May you be blessed) young man. What is your name?”

“Chaim. May I ask the Rav a question?”

“Go right ahead, Chaim.”

“The Rav quoted the Vilna Gaon who said that the *middos* are like an external garb for the mitzvos. What does that mean?”

“Excellent question, Chaim. I puzzled over that question for a long time. The *middos* ‘clothe’ the mitzvos, similarly to the way that the clothes cover the body.”

“I see. I never realized that the mitzvos have or need any ‘clothing.’ There must be a deeper meaning to the words of the Gaon.”

“There is, Chaim. The 613 mitzvos correspond to the 613 limbs and sinews of the body. Each part of the physical body has its spiritual counterpart. That ‘spiritual limb’ receives its energy – its life force – from the mitzvah. Therefore, the mitzvos keep the body alive and going. What about the clothing that the body wears? What do they say about the person?”

“They are a statement of his humanity. Only people wear clothing. This separates them from the animal world.”

“Very good, Chaim. Imagine a person

who goes to the *mikveh* on Erev Shabbos. He scrubs his body clean, then he *tovels* (immerses himself) in the *mikveh*, and comes out *tahor* (spiritually pure). He is now perfectly clean inside and out. He dries himself off and begins to get dressed. What does he put on?”

“His nicest cleanest Shabbos clothes.”

“Wrong! He puts on smelly old *shmattas* (rag-torn clothes). He looks and smells so repulsive, that no one wants to come near him.”

“What is the point of cleaning and purifying his body if he wears smelly clothes?”

“Exactly. The body is like the mitzvos, and the *middos* are like the clothes. The *Baalei Mussar* relate that Hashem does not want to be in the company of someone who has bad *middos*. He is repulsive. The person may do many mitzvos, and he may do them well. He may take the trouble to buy a beautiful *esrog*. He may give a lot of money to *tsedaka*. He may even learn Torah. However, if his *middos* are not good, people will not want to associate with him. His *gaava* (pride), *tayva* (desires), and *kovod* (honor seeking) take him out of the world.”

“Oy vey.”

“Yes. On the other hand, a person with good *middos* is likened to one wearing beautiful, clean, fragrant clothes. Everyone wants to be near him. They crave his warm smile, his refined speech, his gentle ways, his genuine caring. Just like people gravitate to him, so too Hashem wants to be near him (so to speak). Hashem draws this person close to Him. That is our entire purpose in this world – to come close to Hashem. Developing good *middos* is the way to do it.”

“Rabbi, this statement is so compelling, it can change my entire life. My main focus must be on perfecting my *middos*.”

“Correct Chaim. May Hashem give you the *Siyata Di’Shmaya* (Heavenly Assistance) that you need to succeed!”

“Amen!”

Kinderlach . . .

What are we living for? The Vilna Gaon tells us. “A person’s main goal in life is to constantly work on breaking his bad middos. If not this, what is he living for?” First we have to identify our bad middos. Perhaps we are impatient and tend to get angry. Maybe we indulge our tayvas by eating too much. We may harbor grudges, take revenge or speak loshon hora against people who upset us. Some of us might look for honor by attracting attention to ourselves. To correct these middos requires effort. We must study mussar, ask experienced people for guidance, and follow their advice. This may be difficult at times. However, it is very important. How important is it? It is our main goal in life. It is what we are living for. Work on your middos, kinderlach. Live a great life.

והגדת לבנך

פרשת ויקהל

למצוות. מה פירוש דברים אלה?"
 "שאלה מצויינת, חיים. חשבתי עליה זמן רב. המידות 'מלבישות'
 המצוות, כמו שבגדים מכסים את הגוף."
 "אני מבין. אך מעולם לא ידעתי שלמצוות יש בגדים, או שהן
 זקוקות להם. ודאי ישנה משמעות עמוקה יותר לדברי הגאון."
 "אכן כן, חיים. 613 המצוות מקבילות ל-613 האיברים והגידים
 שבגוף האדם. לכל איבר בגוף הגשמי ישנה מקבילה רוחנית.
 ה'איבר הרוחני' מקבל את כוחו – את חיותו – מהמצווה. ולפיכך,
 המצוות מקיימות את הגוף ומאפשרות את פעולתו. מהם הבגדים
 שאנו לובשים? ומה הם אומרים על האדם?"
 "הם הצהרה בדבר אנושיותו. רק בני אדם לובשים בגדים. דבר זה
 מבדיל אותם מבעלי החיים."
 "טוב מאוד, חיים. תאר לעצמך אדם ההולך למקווה בערב שבת.
 הוא מתרחץ היטב, ואח"כ טובל במקווה, ויוצא משם טהור. כעת
 הוא 'נקי' גם בפנים וגם בחוץ. הוא מתגב ומתחיל להתלבש. אילו
 בגדים הוא לובש?"
 "את בגדי השבת היפים והנקיים שלו."

"לא נכון! הוא לובש בגדים ישנים ומלוכלכים,
 המפיצים ריח רע. מראהו כה דוחה, שאף אחד
 איננו רוצה להתקרב אליו."
 "בשביל מה לנקות ולטהר את גופו אם לאחר מכן
 לובשים בגדים המפיצים ריח רע?"
 "בדיוק כך, הגוף הוא כמו המצוות, והמידות הן
 כמו המלבושים. בעלי המוסר אומרים שה' איננו
 רוצה להיות בחברת אדם בעל מידות רעות.
 מראהו וריחו דוחים. האדם יכול לקיים מצוות
 רבות, ואפילו בהידור. ייתכן שיטרח לקנות אתרוג
 יפה, יתן כסף רב לצדקה, ואפילו ילמד תורה. אך
 אם מידותיו אינן טובות, שאר בני האדם לא ירצו
 להתחבר עמו. הקנאה שלו, התאוה שלו והרצון
 שלו לכבוד יוציאו אותו מן העולם."
 "אוי ואבוי."

"נכון. ומצד שני, אדם בעל מידות טובות דומה למי
 ששובש בגדים יפים, נקיים וריחניים. כולם רוצים
 להיות לידו. הם כמהים לחיכו החם, לדיבורו המצוחצח, לדרכיו
 הנעימות, לדאגה הכנה שלו לכל אחד ואחד. וכמו שאנשים נמשכים
 אליו, כך גם ה' רוצה, כביכול, להיות במחיצתו. ה' מקרב אדם זה
 אליו. זוהי כל מטרתנו בעולם הזה – להתקרב לה'. ופיתוח מידות
 טובות היא הדרך לעשות זאת."
 "כבוד הרב, אמירה זו הינה כה חזקה, שהיא יכולה לשנות את חיי.
 עלי להתרכז בעיקר בתיקון מידותי."
 "נכון, חיים. יהי רצון שה' יעניק לך את הסייעתא דשמיא הדרושה,
 כדי שתצליח בכך!"
 "אמן!"

לשם מה אנו חיים?

"שבת שלום, אברימי!"
 "שבת שלום, חיים! האם אתה רוצה לבוא עמי?"
 "לאן אתה הולך, אברימי?"
 "לבית הכנסת, לשמוע את דרשתו של הרב."
 "אני תמיד מעוניין לשמוע דבר תורה, אברימי."
 חיים ואברימי עושים דרכם לבית הכנסת. בדיוק כאשר הם
 מתיישבים, מגיע הרב. הרב מחכה עד שכולם מתיישבים
 במקומותיהם, ואז הוא מתחיל בדרשתו.

"פרשת השבוע הזה מתחילה במילים 'ויקהל משה את כל קהל
 עדת בני ישראל ויאמר אליהם, "אלה הדברים אשר ציווה ה'
 לעשות אותם." ישנו ספר בשם 'עבד המלך', ספר נפלא שכתב
 אותו הרב שמואל הומינר זצ"ל, יהודי מהיישוב הישן בירושלים. הוא
 מפרט את כל המצוות הנלמדות מכל פסוק בתורה. אילו מצוות
 הוא מוצא בפסוק שזה עתה קראתי?"
 "הנה דבריו: 'נצטוונו בזה להקהיל קהילות
 קהילות בכל שבת ושבת לדרוש וללמוד עמהם
 הלכות שבת הלכות יום טוב וכל דיני התורה ודרכי
 שבירת המידות, וקיום כל המצוות כתיקונם.' מורי
 ורבותי, זוהי המטרה של הדרשה שלי היום, ובכל
 שבת – לקיים מצווה זו שהיא מן התורה. אנו
 נקהלים יחד ללמוד תורה.

"הרב הומינר מביא כמקור את מדרש אבכיה,
 שמציין שאין עוד פרשה בתורה הפותחת במילה
 'ויקהל'; כאן הוא המקום היחיד שבו אומר ה' למשה
 רבינו להקהיל את כל האנשים כדי ללמד אותם
 הלכות ומוסר. ומתי התקיימה התקלה הזו? בשבת.
 לפיכך, לאורך כל הדורות עלינו לנהוג כמו משה
 רבינו ולהתאסף בכל שבת ושבת כדי ללמוד תורה.
 "אתם יכולים לשאול, 'ומהן פרטי מצוה זו?' הרב
 הומינר מצטט מדברי השל"ה, האומר שהדרשה
 צריכה להתחלק לשלושה חלקים: ראשית, עיסוק

בפרשת השבוע – באירועים המתוארים בה ובחוקים הנזכרים בה.
 על הדרשן לבחור ב'מובחר מהמפרשים ויאמרם בשמם ויוסיף כפי
 שכלו הטוב.' שנית, עלינו ללמוד בדרשה הלכות מעשיות: דיני
 תפילין, ציצית, מזוזה ושבת הם דינים שעל כל יהודי לדעת. ולפיכך
 עלינו ללמוד אותם ולחזור עליהן ועל הלכות הדומות להן.
 שלישית, עלינו ללמוד מוסר. ספרי המוסר הידועים מלמדים אותנו
 כיצד לתקן את האישיות שלנו – כך מתקרבים לה'.
 "מורי ורבותי, דיברנו על הפרשה, ולמדנו את הפרטים של קיום מצוות
 דרשה בשבת. נסיים כעת במסר מוסרי קצר אך חזק: הרב הומינר
 מצטט את הגאון מוילנא, המסכם את תפקידו של האדם בעולמו
 בכמה משפטים: 'כל עבודת ה' תלוי בתיקון המידות שהם כמו לבוש
 להמצוות וכללי התורה וכל החטאים מושרשים במידות; ועיקר חיות
 האדם הוא להתחזק תמיד בשבירת המידות ואם לאו למה לו חיים.'
 "שבת שלום לכולם."

המאזינים מודים לרב, וקמים כדי ללכת לדרכם.

"אברימי, זה היה נהדר. אני רוצה ללכת לרב ולדבר איתו."
 "נראה לי שהוא פנוי כעת לשיחה, חיים."

חיים ואברימי ניגשים לרב. חיים פותח ואומר:

"רציתי להודות לכבוד הרב על הדרשה ולומר לו כמה נהנית
 ממנה."

"ברוך תהיה! מה שמך?"

"חיים. האם אפשר לשאול משהו?"

"בבקשה, חיים."

"הרב ציטט את הגאון מוילנא שאמר שהמידות הן כלבוש חיזוני

ילדים יקרים ...

לשם מה אנו חיים? הגאון מוילנא משיב לנו על שאלה זו: "עיקר
 חיות האדם הוא להתחזק תמיד בשבירת המידות ואם לאו למה לו
 חיים?" ראשית, עלינו לזהות את מידותינו הרעות. אולי אנו חסרי
 סבלנות, ונוטים לכעוס? אולי אנו נכנעים לתאוותינו ואוכלים יותר
 מדי? אולי אנו נוטרים טינה, מתנקמים או מדברים לשון הרע על
 אנשים המצערים אותנו? ואולי יש מאיתנו שמחפשים כבוד ולכן
 מנסים למשוך את תשומת הלב של אחרים אליהם? תיקון מידות
 אלה דורש עבודה על עצמנו. עלינו ללמוד מוסר, להתייעץ עם
 אנשים מנוסים בנושא, ולנהוג בהתאם לעצותיהם. ייתכן שהעבודה
 תהיה קשה לעתים, אך היא חשובה ביותר. עד כמה היא חשובה?
 היא מטרתנו העיקרית בחיים. בשביל זה אנו קיימים. עבדו על
 מידותיכם, ילדים – ותזכו בחיים נהדרים.